

El senyor Rabasa ha mort

Aquesta notícia s'estengué com la pólvora per Mollet, corrent de boca en boca la tarda nit del dimarts, 19 de gener. Malauradament, era certa.

Simeó Rabasa Singla, nascut a Prats de Rei, el dia 24 de desembre de 1901 i veí de Mollet des de 1914, havia mort als 86 anys, cinquanta quatre dies més tard que la seva esposa, Rosa Negre Pallí, que ens deixaria el 26 de novembre, i la pèrdua de la qual no pogué suportar el seu cor cansant de tants fatigs i tanta lluita. Les atencions i els esforços dels metges a la Clínica Quirón de Barcelona on fou internat pocs dies després d'aquella mort, no aconseguïren evitar el fatal desenllaç.

Encara que pels que el coneixíem i l'apreciàvem no sigui necessari, bé caldrà refrescar la memòria amb algunes breus dades biogràfiques.

Simeó Rabasa fou el primer alcalde que va tenir Mollet, tot just acabada la guerra civil.

Durant el parell d'anys que exercí el càrrec, Mollet fou la primera població de Catalunya que re-

construïa l'església parroquial sense ajuda oficial de cap mena, assolint al mateix temps una vella aspiració, llargament promesa pels uns i pels altres en totes les convocatòries electorals d'avant-guerra: la conversió del torrent Caganell que travessava el poble, en el magnífic passeig o Rambla de la qual tots gaudim.

Si haguéssim de destacar els trets característics del Sr. Rabasa, que l'enlairarien des de senzill treballador a poderós industrial, diria que —en una persona que, per la modestia dels seus orígens, no pogué fer-se d'infant amb una cultura considerable— sobresurt la seva intel·ligència natural que li ha proporcionat sovint una millor visió de futur que la de moltes altres persones més preparades culturalment; i una tenacitat per arribar a les metes proposades capaç de superar tots els obstacles, el pri-

mer la seva delicada salut, que no li impedia d'assolir els 86 anys de vida en plena activitat fins fa ben poc.

L'aparició recent del seu llibre autobiogràfic «85 anys de la vida d'un home», n'és una bona prova: llibre sincer, entranable, de fàcil i interessant lectura, si és ben notable pel que explica de la seva lluita constant amb els obstacles que la burocràcia i altres estaments no deixaren de posar en el camí d'un innovador com era ell, és més notable encara pel que calla, i ha preferit endur-se'n a la tomba...

Reprent el fil biogràfic tot just encetat direm que aquest sentit d'anticipació li féu comprendre, molt abans que ho percebessin les Caixes d'Estalvi i altres entitats públiques i privades, la necessitat d'una atenció a la «tercera edat» més pràctica i continuada que els espectaculars «Homenajes a la Vejez» que tenien lloc un cop a l'any.

Així naixeria el «Casal dels Avis» i el «Casal Cultural» que s'avança també a les altres entitats similars en les excursions en autocar que avui tots organitzen, sense oblidar el «Jardí dels Avis», les cases amb motlle, la supressió dels cèntims a les seves comptabilitats i moltes altres innovacions en l'administració i fabricació, fins a reunir al seu voltant un «equip» de més de 800 persones que avui lamenten sincerament la desaparició de l'home que com a fundador de les empreses Rabasa-Derbi, convertiria el seu modest taller de bicicletes en una fàbrica de motos mundialment famosa i repetidament guardonada.

Home el Sr. Rabasa més amic de promoure medalles i condecora-

cions per als seus col·laboradors que per ell mateix, actitud que corroboraria per darrera vegada en premiar generosament els que més s'havien distingit per la seva constància i mèrits en la festa de la «moto Derbi número UN MILIÓ» celebrada el primer de juny proppassat, rebria no obstant, entre d'altres, la medalla que li entregà personalment el president de la Generalitat, honorable senyor Jordi Pujol, el dia 2 de desembre de 1986, «per la seva dedicació, constància i esperit d'iniciativa en el treball».

Penso, però, que donada la transcendència de la feina portada a terme pel Sr. Simeó Rabasa, que va més enllà de Catalunya i fins i tot de l'Estat Espanyol per assolir una projecció internacional, que a la darrera pàgina del seu llibre, al peu d'una expressiva fotografia diu que «els valors més positius de les empreses no són pas llurs màquines, ni llurs instal·lacions, ni llurs despatxos, sinó que el seu valor més positiu i real són els HOMES», caldria en estricte justícia que l'Ajuntament de Mollet conside-

rés la conveniència de posar el nom del finat a algun carrer important de la nostra Vila abans que —com succeí amb el Doctor Tiffon— els altres pobles ens passin al davant.

Vagi també el nostre condol als fills i nés del desaparegut, en la certesa que seran dignes continuadors de la seva

obra, com ja ho venen fent amb prou encert, obrint amb les empreses que fundà i les iniciatives que emprengué una finestra d'esperança pel futur de la nostra indústria, i consagrant el treball i l'enginy com a veritables eines de riquesa i progrés. Descansi en pau.

Joan Aliguer

El Sr. Rabasa con su íntimo amigo Dr. Vilaseca.

Mas Carreras

LLIÇA D'AMUNT

SELECTE SERVEI

A LA BRASA

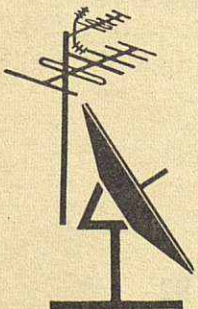
Consulti i reservi taula al telf. 841 62 81

els invita a passar els divendres, dissabtes i diumenges, unes vetllades inoblidables amb el seu SOPAR-BALL d'exquisita braseria i acurat servei, a més de bona música, a càrrec dels millors conjunts actuals.

Director «EL CAPI»

INSTALRAPID, S. A.

INSTALACION Y REPARACION
ANTENAS, PORTEROS Y ALARMAS

SONORIZACION
T.V. VIA SATELITE

Distribuidor Oficial de TAGRA

Avgda. Llibertat, 45 Tienda D.
08100 - Mollet del Vallés (Barcelona)

Telf. 593.85.52